

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 4PP/6/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8124010130
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Fujerík
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2024:8124010130.2

Uznesenie

A.:B.:C.:XXXX:XXXXXXXXXX.X
4PP/6/2024-31
IČS: XXXXXXXXXXX

U z n e s e n i e

Okresný súd Prešov v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Fujerika a sudcov prísediacich JUDr. Ladislava Marasa a Bc. Róberta Čížika na verejnom zasadnutí konanom dňa 21.03.2024, o návrhu odsúdeného D. E., nar. XX.XX.XXXX v Hnúšti, trvale bytom F. XXX, okr. Rimavská Sobota, toho času ÚVTOS Prešov na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, takto

r o z h o d o l :

r o z h o d o l :

Podľa § 415 ods. 1 Trestného poriadku, v spojení s § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona súd zamietá žiadosť ods. D. E., nar. XX.XX.XXXX v Hnúšti, trvale bytom F. XXX, okr. Rimavská Sobota o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Revúca sp. zn. 2T/145/2015 zo dňa 14.12.2016 právoplatný dňa 22.5.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To/27/2017 zo dňa 22.5.2017 vo výmere 10 rokov.

o d ô v o d n e n i e :

O d ô v o d n e n i e

Dňa 26.01.2024 bol tunajšiemu súdu doručený návrh ods. D. E. na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý odsúdený bližšie neodôvodnil.

Na prejednanie tohto návrhu súd v zmysle § 415 ods. 1 Trestného poriadku nariadil na deň 21.03.2024 verejné zasadnutie, na ktorom v rámci dokazovania vykonal výsluch odsúdeného a oboznámil obsah listinných dôkazov, vrátane pripojeného súvisiaceho spisu.

Odsúdený D. E. vo svojej výpovedi na verejnom zasadnutí uviedol, že je dosť starý, má 58 rokov a ľutuje, čo spravil. Bude sa snažiť viesť riadny život. Počas výkonu trestu pracuje a bol 9 krát disciplinárne odmenený. Je rozvedený, má 4 deti a po prepustení z výkonu trestu by mal mať prácu. V minulosti bol podmiennečne prepustený v roku 2005.

Z odpisu Registra trestov SR generovanému elektronicky ku dňu 29.01.2024 vyplýva, že odsúdený D. E. bol doposiaľ 16 krát súdne trestaný, pričom z toho mu bol 7 krát uložený nepodmiennečný trest odňatia slobody, z ktorého bol už v minulosti trikrát podmiennečne prepustený, naposledy rozhodnutím Okresného súdu Košice I zo dňa 29.06.2005 (trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov uložený rozsudkom Okresného

súdu Rimavská Sobota sp. zn. 3T 64/2003). Z lustrácie trestných stíhaní Generálnej prokuratúry SR vyplýva, že voči odsúdenému sa v súčasnej dobe nevedie žiadne trestné stíhanie alebo trestné konanie.

Z hodnotenia odsúdeného vypracovaného riaditeľom Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Prešov zo dňa 30.01.2024 vyplýva, že odsúdený D. E. je slobodný, nevyučení, pred nástupom do výkonu trestu odňatia slobody bol bez trvalého pracovného pomeru. Odsúdený bol doposiaľ šestnásťkrát súdne trestaný, v súčasnosti vykonáva piaty nepodmienečný trest odňatia slobody. Odsúdený nastúpil do výkonu trestu odňatia slobody sám dňa 30.05.2017 do Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica, odkiaľ bol dňa 20.06.2017 premiestnený do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica—Kráľová. Z hľadiska vnútornej diferenciacie ústavu bol umiestnený do oddielu s „B” diferenciacnou skupinou v ústave so stredným stupňom stráženia. Možno podľa riaditeľa konštatovať, že správanie a vystupovanie voči personálu ústavu i k ostatným odsúdeným bolo bezkonfliktné a slušné. Zásadám osobnej ako aj kolektívnej hygieny odsúdený venoval náležitú pozornosť. V dodržiavaní ústavného poriadku, právnych noriem platných vo výkone trestu odňatia slobody a časového rozvrhu dňa bol prevažne pozitívne hodnotený. Menovaný sa aktívne a pravidelne zúčastňoval aktivít zameraných na prevenciu závislostí a iných patologických javov v spoločnosti, bol tiež členom diskusných skupín zameraných na nácvik komunikačných zručností. Odsúdený nebol členom žiadneho záujmového krúžku. Voľný čas trávil primerane veku, ľahko posilňoval, nepravidelne hral stolný tenis, najviac času však venoval počúvaniu rádia, sledovaniu televíznych programov a čítaniu knižnej a časopiseckej literatúry. Odsúdený spočiatku nebol zaradený do pracovného procesu, vykonával však činnosti pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného, do výkonu ktorých bol zaradzovaný podľa potrieb ústavu. Išlo predovšetkým o výkon čistiacej a iných pomocných prác, ktoré vykonával k spokojnosti personálu. Evidovaných je niekoľko kladných poznatkov spojených s výkonom tejto činnosti a tri udelené disciplinárne odmeny. Menovaný bol v období od 18.04.2018 do 21.08.2018 pracovne zaradený vo väzenskej kuchyni. Pracovná morálka bola spravidla na požadovanej úrovni, o čom svedčia viaceré zaznamenané poznatky, týkajúce sa jeho zodpovedného prístupu k plneniu povinností odsúdeného počas sanitačného dňa, či plnenia pracovných povinností nad rámec povinného. Zo záznamu evidovaného dňa 13.8.2018 však vyplýva, že u odsúdeného bol zaznamenaný pokles pracovnej morálky a zníženie kvality odvedenej práce. Dňa 21.8.2018 z dôvodu nepozornosti odsúdeného došlo pri výdaji potravinových článkov odsúdeným k pochybeniu, na základe čoho bol z práce vyradený. Po uvedenom zistení vykonával činnosti pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdených so zameraním na čistotu v ubytovacích a spoločných priestoroch ústavu, neskôr aj vo väzenskej kuchyni, kde vykonával pomocné práce súvisiace s prípravou stravy bez nároku na pracovnú odmenu. Pracovnú disciplínu, zásady bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, protipožiarne a hygienické predpisy dodržiaval, pracovné úlohy vykonával aj nad rámec bežných povinností. Vzhľadom na tieto skutočnosti bol dňa 10.06.2020 opätovne zaradený do kuchyne odsúdených, pričom jeho pracovná morálka bola na požadovanej úrovni a v súvislosti s príkladným plnením pracovných povinností bol disciplinárne odmenený. Dňa 3.3.2020 bol zistený nedostatok, keď odsúdený nespĺnil pokyn vydaný príslušníkom zboru, keď si neuložil osobné veci v skrinke podľa predpísaného vzoru. Ďalší menej závažný nedostatok bol zaznamenaný dňa 14.9.2020, keď odsúdený počas výdaja raňajok nedodrжал protiepidemiologické opatrenie a nemal nasadené ochranné rúško. Uvedené nedostatky boli vyriešené pohovorom a neskôr sa nezopakovali. Sociálny kontakt nadviazal a udržiaval s deťmi, matkou, vnúčatami a manželkou prostredníctvom všetkých dostupných foriem. Odsúdený bol v ústave celkovo štyrikrát disciplinárne odmenený, disciplinárne tresty z uvedeného obdobia vykázané nemá. Rozhodnutím Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1Nt 67/2020 zo dňa 27.11.2020 bol odsúdenému zmenený spôsob výkonu trestu odňatia slobody preradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Odsúdený bol následne dňa 15.12.2020 premiestnený do oddelenia výkonu trestu s miestom výkonu služby v B. Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Prešov. Po absolvovaní pobytu v nástupnom oddiele mu bola v ústave s minimálnym stupňom stráženia stanovená diferenciacná skupina „B”. Správanie a vystupovanie odsúdeného je od zmeny stupňa stráženia a jeho následného premiestnenia na požadovanej úrovni, svoje povinnosti odsúdeného, pokyny a príkazy príslušníkov plní, ústavný poriadok a časový rozvrh dňa dodržiava. V osobných veciach udržiava predpísaný poriadok a čistotu, zásady osobnej a kolektívnej hygieny má osvojené, zásady jednotnej úpravy zovňajška dodržiava. Voľný čas trávi sledovaním televízneho vysielania, počúvaním rozhlasu a čítaním literatúry. V ústave bol členom športovo-kombinovaného krúžku. Do skupinových foriem práce zaradený nebol. Odsúdený v ústave spočiatku nebol zaradený do práce, vykonával však činnosti pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného. Išlo prevažne o výkon rôznych prác zameraných na čistotu priestorov ústavu. V tejto súvislosti sú v pedagogickej dokumentácii

odsúdeného zaznamenané viaceré kladné poznatky. V období od 14.4.2021 do 11.12.2023 bol zaradený na pracovisku v ústave s dohľadom A. — B., B., kde vykonával pomocné krajčírské práce. Jeho prístup k plneniu pracovných povinností bol dlhodobu hodnotený kladne, evidovaných je niekoľko kladných poznatkov, z ktorých vyplýva, že odsúdený kvalitne vykonával svoju prácu a riaditeľ ústavu mu za dosahované pracovné výsledky opakovane priznal osobné príplatky v rôznej výške a niekoľkokrát mu boli udelené naturálne pôžitky vo forme rôznych komodít. Od 11.12.2023 je pracovne zaradený na nestráženom pracovisku mimo ústavu s dohľadom Lavaton, s.r.o., pričom pracovné zaradenie trvá. Pre krátku dobu pracovného zaradenia nie je možné objektívne hodnotiť dosahované pracovné výsledky odsúdeného na uvedenom pracovisku. V súvislosti s príkladným plnením povinností boli odsúdenému v tunajšom ústave udelené štyri disciplinárne odmeny. Jedenkrát bol disciplinárne odmenený v súvislosti s výkonom činností pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného. Celkovo bolo počas výkonu trestu odňatia slobody odsúdenému udelených deväť disciplinárnych odmien, disciplinárne tresty nemá vykázané. Kontakt s vonkajším svetom udržiava naďalej prostredníctvom všetkých dostupných foriem, predovšetkým s dcérou a matkou. Odsúdený s odstupom času zaujíma voči spáchanej trestnej činnosti kritický postoj, svoje skutky ľutuje. Resocializačná prognóza odsúdeného je menej priaznivá, riziko recidívy je stredné. Vzhľadom na vyššie uvedené riaditeľ ústavu odporučil podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody s probačným dohľadom a pripojil sa k návrhu odsúdeného.

Zástupca ústavu na výkon trestu odňatia slobody na verejnom zasadnutí k tomuto dôkazu uviedol, že toho hodnotenie odsúdeného D. E. je aktuálne aj ku dňu konania verejného zasadnutia.

Súd pripojil a na verejnom zasadnutí v rámci dokazovania oboznámil podstatný obsah spisu vedeného na Okresnom súde Revúca pod sp. zn. 2T 14/2015, z ktorého vyplýva, že dňa 24.07.2015 bola na obžalovaných D. E. a F. G. podaná obžaloba pre skutok, ktorý prokurátor v podanej obžalobe právne kvalifikoval ako zločin obchodovania s ľuďmi podľa § 179 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona v znení účinnom do 31.07.2013 spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona. Rozsudkom zo dňa 14.12.2016 súd uznal týchto obžalovaných za vinných zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a pri zachovaní právnej kvalifikácie skutku z podanej obžaloby uložil obžalovanému D. E. trest odňatia slobody v trvaní 10 rokov, pričom na výkon uloženého trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením sp. zn. 3To 27/2017 zo dňa 22.05.2017 odvolanie oboch obžalovaných, vrátane obžalovaného D. E. voči tomuto rozsudku zamietol. Následne súd nariadil výkon uloženého trestu.

Podľa § 415 ods. 1, ods. 3, ods. 4 Trestného poriadku, o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva, záujmového združenia občanov alebo na návrh odsúdeného na verejnom zasadnutí. Ak bol návrh odsúdeného o podmiennečné prepustenie zamietnutý, môže ho odsúdený opakovať až po uplynutí jedného roka a ak ide o odsúdeného na dvadsaťpäť rokov alebo na doživotie, po uplynutí troch rokov od zamietnutia okrem prípadu, že návrh bol zamietnutý len preto, že ho odsúdený podal predčasne. Ak podmiennečné prepustenie navrhne riaditeľ ústavu na výkon väzby alebo riaditeľ ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom odsúdený vykonáva trest, alebo sa k takému návrhu pripojí, môže rozhodnutie o tom, že odsúdený sa podmiennečne prepúšťa, urobiť so súhlasom prokurátora aj predseda senátu. O návrhu podľa odsekov 1 až 3 rozhodne súd najneskôr do 60 dní od jeho doručenia.

Podľa § 66 ods. 1 Trestného zákona, súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

- a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody,
- b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody,
- c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo

rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Trestného zákona, pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 68 ods. 5 Trestného zákona opätovné podmiennečné prepustenie z výkonu toho istého trestu nie je možné.

Súd predovšetkým preskúmal splnenie formálnych podmienok na podmiennečné prepustenie odsúdeného D. E. z výkonu trestu odňatia slobody a zistil, že odsúdený tieto podmienky spĺňa, pretože dve tretiny trestu odňatia slobody uloženého Okresným súdom Revúca v konaní pod sp. zn. 2T 145/2015 za zločin vykonal dňa 30.01.2024, čo vyplynulo z obsahu pripojeného spisu.

Zákonným predpokladom podmiennečného prepustenia odsúdeného, okrem splnenia formálnych kritérií, ktorým je uplynutie požadovanej dĺžky výkonu trestu v závislosti od závažnosti trestného činu, je posúdenie, či odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Splnenie tejto materiálnej podmienky sa tiež (okrem iných) viaže na správanie odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody a jej plnenie preukazuje príslušný ústav na výkon trestu v hodnotení odsúdeného. S ohľadom na povahu a účel tohto právneho inštitútu je odôvodneným úsudok, že o takomto polepšení môže okrem iného svedčiť, ak odsúdený riadne a zodpovedne plní povinnosti, ktoré vo výkone trestu pre neho vyplývajú z právnych predpisov, ak dodržiava ústavný poriadok a stanovený režim, plní pokyny príslušníkov Zboru väzenskej a justičnej stráže, dodržiava zásady slušného správania, iniciatívne spolupracuje a plní program zaobchádzania, dodržiava povinnosti a zákazy obsiahnuté v zákone o výkone trestu odňatia slobody a vo vyhláske, ktorou sa vydáva Poriadok výkonu trestu a pod. Okrem toho je potrebné posudzovať aj osobu odsúdeného, jeho osobnostné predpoklady, rodinné zázemie a podobne. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že správanie odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody nebolo výlučne bezproblémové, pretože odsúdený mal počas výkonu trestu negatívne poznatky, ktoré síce neboli riešené ako disciplinárne previnenia ale svedčia o nie vždy konformnom správaní sa odsúdeného vo výkone trestu. Ak totiž odsúdený už vo výkone trestu, ktorý je spojený s oveľa formálnejším režimom, ako „režim“ na slobode a zvýšenou mierou potreby dodržiavania vnútro - ústavných noriem, tieto nedodržiava a ich aj porušuje, nie je podľa presvedčenia súdu predpoklad, že tomu tak bude aj na slobode, t.j. nemôže prijať záver o pozitívnej prognóze, že v prípade prepustenia na slobodu povedie odsúdený riadny život, t. j. život v súlade s právnymi, morálnymi a etickými normami spoločnosti.

„Polepšenie je vývojový proces vnútornej premeny páchatelovej osobnosti, ktorý sa navonok prejavuje v jeho správaní. Dobré správanie odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody však samé osebe automaticky neznamená, že sa odsúdený polepšil, pretože môže byť aj len prejavom vonkajšej adaptácie odsúdeného na prostredie väznice, nie o náznak skutočných zmien osobnosti odsúdeného. Dosiahnutý stupeň nápravy je preto potrebné posudzovať nielen podľa správania sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody, ale je nutné skúmať, či sa odsúdený zbavil záporných vlastností, charakterových črt, sklonov a zlých návykov, ktoré ho viedli k spáchaniu trestného činu, za ktorý bol odsúdený, alebo ktoré okrem ostatných príčin aspoň prispeli k jeho rozhodnutiu trestný čin spáchať“ (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Urtos/7/2020 z 19.11.2020).

Judikatúra týkajúca sa hodnotenia materiálnych podmienok podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody bola zhrnutá v náleze Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 36/2022 z 24.05.2022. „Ústavný súd nespochybňuje, že trestná minulosť je relevantným faktorom pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení odsúdeného. Avšak predpoklad vedenia riadneho života v budúcnosti nemôže byť založený predovšetkým, či dokonca výlučne na trestnej minulosti konkrétneho jednotlivca. Je potrebné zohľadniť ďalšie aktuálne poznatky o osobe odsúdeného, stav jeho nápravy i prostredie, v ktorom by sa ocitol po prípadnom podmiennečnom prepustení na slobodu, ako aj zaoberať sa okolnosťami spáchania trestnej činnosti s ohľadom na mieru prekonania subjektívnych príčin tejto trestnej činnosti na strane odsúdeného. Trestnú minulosť nemožno hodnotiť formalisticky – koľkokrát bol jednotliviec odsúdený, koľkokrát vykonával nepodmienečný trest odňatia slobody či koľkokrát porušil podmienky podmiennečného prepustenia. Je potrebné zvážiť, pred akou dlhou dobou a z akých dôvodov došlo k

spáchaníu predchádzajúcich trestných činov a či možno od odsúdeného na základe jeho aktuálneho výkonu trestu očakávať, že povedenie riadny život“.

Zmysel podmienenečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie bol odsúdený automaticky podmienenečne prepustený po uplynutí stanovenej doby bez zretel'a na účel trestu. Je potrebné vziať do úvahy i samotný účel trestu, ktorý obsahuje viac komponentov, ku ktorým súdy pri svojom rozhodovaní musia prihliadať. Podstatou ich úvah je potom v konečnom dôsledku dôvodnosť predpokladu, že odsúdený povedie v budúcnosti i na slobode riadny život s minimalizáciou rizika jeho recidívy (IV. ÚS 85/2011, IV. ÚS 321/2013). Zmyslom podmienenečného prepustenia teda nie je odmeniť odsúdeného za dobré správanie vo výkone trestu – nejde o dobrodenie pre odsúdeného, a nemôže tak byť ani paušálne vylúčené u niektorých kategórií odsúdených, napr. recidivistov, ako špecifické sprísnenie trestného postihu. Nariadenie podmienenečného prepustenia z výkonu trestu je namieste vtedy, ak už k náprave, resp. k dosiahnutiu účelu trestu ďalší pobyt odsúdeného vo výkone trestu nie je nutný, pričom možno vzhľadom na všetky relevantné okolnosti predpokladať, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život, čo ale v tomto prípade splnené nie je. Súd okrem porušenia ústavného poriadku odsúdeným zohľadnil aj jeho postoj k trestnej činnosti, ktorého vyjadrením je podané odvolanie. Prijatie svojej viny a trestu, ako spravodlivého následky svojich činov je základným predpokladom úspešnej resocializácie a tým aj zaradenia sa odsúdeného po výkone trestu do riadneho života. Odsúdený však toto prijal len formálne, uvedomujúc si, že opačný postoj by mohol byť vnímaný súdom pri rozhodovaní o jeho návrhu na podmienenečné prepustenie negatívne. Ďalším kritériom, ktorý súd posudzoval, je opätovná recidíva odsúdeného, ktorý už bol trikrát v minulosti podmienenečne prepustený ale napriek tomu opätovne páchal závažnú trestnú činnosť. Je teda recidivistom, ktorý v minulosti „nevyužil šancu“ v podobe podmienenečného prepustenia a vo výkone trestu sa ocitol znova. Je pravdou, že prvé dve podmienenečné prepustenia boli realizované ešte v rokoch 1986 a 1987 ale aj po nich odsúdený opätovne páchal trestnú činnosť vo veľkej intenzite, teda ani toto dobrodenie zo strany štátu nemal na neho žiadne účinko. Je tiež pravda, že posledné podmienenečné odsúdenie vo vzťahu k odsúdeniu Okresným súdom Rimavská Sobota v konaní pod sp. zn. 3T 64/2003, bolo v roku 2005 a odsúdený sa v roku 2010 v skúšobnej dobe tohto podmienenečného prepustenia osvedčil, ale už v roku 2016 bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Revúca pod sp. zn. 2T 14/2015 za skutok spáchaný v roku 2010, teda hneď po osvedčení sa, kedy spáchal závažnú formu zločinu, čo bolo vyjadrené aj výškou uloženého trestu odňatia slobody v trvaní 10 rokov pri absencii priznania alebo úprimnej ľútosti odsúdeného v tomto súdnom konaní, ktorú ani raz neprejavil.

Navyše je tu trestná minulosť odsúdeného, ktorá je relevantným faktorom pri rozhodovaní o podmienenečnom prepustení odsúdeného. Aj keď predpoklad vedenia riadneho života v budúcnosti nemôže byť založený predovšetkým, či dokonca výlučne na trestnej minulosti konkrétneho jednotlivca, je ale potrebné zdôrazniť, že D. E. bol celkovo 16 krát súdne trestaný a je teda zrejme, že dodržiavanie noriem spoločnosti nebolo v minulosti jeho prioritou. Odsúdený mal dostatok času a priestoru už pri prvom podmienenečnom prepustení ako aj pri ďalšom priebehu svojho života preukázať, že chce žiť slušným životom. To ale v minulosti nevyužil a nie je podľa presvedčenia súdu predpoklad, že sa tak stane aj v budúcnosti. Preto hoci trestnú minulosť nemožno hodnotiť formalisticky – koľkokrát bol jednotlivec odsúdený, koľkokrát vykonával nepodmienený trest odňatia slobody či koľkokrát porušil podmienky podmienenečného prepustenia, jeho predchádzajúce odsúdenia nútia súd pri komplexnom hodnotení odsúdeného k záveru odlišného od záveru riaditeľa ústavu uvedeného v jeho hodnotení o strednom riziku recidívy a menej priaznivej resocializačnej prognóze, pretože na tento záver nie je vzhľadom na osobu odsúdeného žiaden dôvod. Je potrebné zdôrazniť, že odsúdený vykonával pôvodne trest v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd komplexne preskúmal nielen závažnosť trestných činov, za ktorého bol D. E. odsúdený, početnosť jeho záznamov v odpise registra trestov, zaradenie do stredného stupňa stráženia a dospel k záveru, že na odsúdeného je potrebné v záujme dovŕšenia jeho prevýchovy a ochrany spoločnosti naďalej pôsobiť výkonom trestu odňatia slobody, pretože nie je možné od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. O tom totiž nič nesvedčí, okrem tvrdenia odsúdeného, ktorý ale v minulosti v súlade so svojím tvrdením takto nekonal.

Preto súd návrh odsúdeného zamietol a rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť do 3 pracovných dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu. Sťažnosť má odkladný účinok.